Dijalog.HR

Legalizam teologa-modernista: igra skrivača i lažiranje adrese

autor: Alen Fućak — 07.07.2026 u Aktualnosti, Vjera i duhovnost

Foto: Dijalog

Predstavljanje knjige i tribina „Susreti s Biblijom Hrvatskoga biblijskoga društva“ koja je održana 27. svibnja 2026. na Trsatu, u svetištu Majke Božje Trsatske otkrila je model funkcioniranja nositelja modernističkih strujanja unutar Crkve u Hrvata. Jedan od nositelja tih ideja, kojemu legitimitet daje riječki nadbiskup, jest njegov najbliži suradnik, dr. sc. Marko Medved koji je kao suradnik na portalu Fratellanza objavio tekst pod nazivom „Ispravno shvaćena tradicija nije gledanje u prošlost, već pogled prema naprijed“. U tom je tekstu iznio niz teza o spomenutoj tribini, optuživši njezine sudionike za „zloporabu uključivosti“ i svrstavši ih u „predkoncilsku teologiju i liturgiju“.

Cenzura i etiketiranje umjesto hrabrosti i dijaloga

Inače, Marko Medved je laik, tajnik Nadbiskupijskog pastoralnog vijeća Riječke nadbiskupije, arhivar Riječke nadbiskupije, povjerenik Riječke nadbiskupije za crkvena kulturna dobra, suurednik nadbiskupijskog glasila Zvona te sukladno tomu i važan čimbenik u Uredu za odnose s javnošću Riječke nadbiskupije, navodno je i arhitekt više njezinih skandaloznih priopćenja (1, 2), a kako se čini i cenzor nepoželjnih vijesti.

Naime, portal Riječke nadbiskupije je 21. svibnja 2026. odbio objaviti najavu trsatske tribine o novom prijevodu Biblije iako je na njemu sudjelovao i kancelar nadbiskupije vlč. Goran Žan Lebović Casalonga, a 28. svibnja odbio je objaviti i izvješće o toj tribini Matice hrvatske održanoj u svetištu Majke Božje Trsatske.

Za razliku od Riječke nadbiskupije i portala Fratellanza, o tribini su izvijestili IKA, novine Novi list, Hrvatski tjednik i Vijenac, portali Novoga lista, Matice hrvatske, Kršćanske sadašnjosti i naš portal dijalog.hr, koji je objavio izlaganja sudionika tekstom 1, 2 i videom 1, 2, 3.

Iako je bio pozvan na tribinu i njoj se nije odazvao, pastoralno sveprisutni Marko Medved je 13. lipnja 2026. objavio svoj već spomenuti autorski tekst.

Reakcije na neargumentirana etiketiranja

Na taj su tekst prvi javno reagirali dvojica riječkih svećenika, Goran Casalonga i Mateo Šutić. Njihovi su odgovori ukazali na rupe u Medvedovu znanju i izražavanju.

Treća reakcija stiže od autora knjige, našeg suradnika, teologa i arhivista Petra Marije Radelja.

On je najprije, regularnim putem, kakav je i inače uzus u civiliziranom svijetu, ispravak iznesenih netočnih i uvredljivih teza namjeravao dostaviti glavnomu uredniku portala Fratellanza s ciljem da ih taj portal i objavi. Međutim, publikacija koja se predstavlja kao „Stranica vijesti i medija“ i kao „portal“, nigdje na stranici nije imala istaknute ime glavnog urednika kao ni adresu nakladnika. U hrvatskom medijskom prostoru takvi se propusti sankcioniraju sukladno Zakonu o medijima.

Modernistička igra skrivača

Uvidom u registar elektroničkih medija postalo je jasno da ne postoji publikacija takvog naziva. Dakle, u Republici Hrvatskoj Fratellanza nije registrirana kao medij.

Jedina dostupna adresa na cijelom portalu bila je ona njihovog njemačkog hostinga.

Kad je upit za ispravkom stigao na adresu hostinga, koji im tu uslugu pruža još od 2022., uslijedila je i promjena na portalu. Napokon je došlo do objavljivanja imena glavnog urednika i adrese još uvijek nepoznatog nakladnika.

Njemački poduzetnici, očigledno upoznati s pravnim posljedicama skrivanja vlasništva medija na području Europske unije, natjerali su hrvatske moderniste da izađu iz mišje rupe.

Valja istaknuti da je sadržaj Fratellanze pod imenom *Fratellanza umana* javno prisutan najmanje od 2019., isprva na drugoj platformi, a tek kasnije na aktualnoj domeni fratellanza.net.

Cijelo to vrijeme portal je skrivao ime nakladnika, njegovu adresu, adresu za kontakt i ime glavnog urednika. Time je bio u prekršaju prema zakonima o medijima u Njemačkoj i Hrvatskoj odnosno u Europskoj uniji.

Tako smo nakon sedam godina skrivanja saznali da je glavni urednik Fratellanze vlč. Branko Jurić, doktor moralne teologije i još jedan od bliskih suradnika nadbiskupa Uzinića koji je izrazito aktivan oko njegovih Mediteranskih teoloških susreta.

Podsjetimo se, na te susrete redovito dolaze časne sestre koje se zalažu za pobačaj ili prelati koji drže da istospolnim parovima treba dopustiti da posvajaju djecu.

Jurić se proslavio i izjavom u intervjuu u Novom listu u kojem navodi da je “Kristov nauk nepromjenjiv, ali je promjenjivo naše razumijevanje njegova nauka.

Branko Jurić, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije, sa svojom župljankom, djevojkom odjevenom u đakona (štolom preko lijevoga ramena), u Sarajevu 28. lipnja 2026. iako Biskupska konferencija Bosne i Hercegovine nije odobrila da laici nose takvo misno ruho (Opća uredba Rimskoga misala, br. 339). Foto: screenshot Facebook Fratellanza.net

Sjedište najprije nedopušteno, a potom fiktivno

Jurić koji je prije nekoliko godina s funkcije u Vatikanu vraćen u Bosnu i Hercegovinu, kao sjedište publikacije 22. lipnja naveo je adresu „Klosterska 10“, Tuzla. Na toj se adresi nalazi nekretnina u vlasništvu Vrhbosanske nadbiskupije u Tuzli. No, kako eskiviranje pravnih normi nije ugodna kvalifikacija za Crkvu općenito, pa tako ni za Crkvu u BiH, ta nova adresa nije dugo ostala na snazi.

Očigledno da nije postojalo institucionalno dopuštenje za „udomljavanje” neregularne publikacije i već 1. srpnja 2026. sjedište je na stranici s impresumom promijenjeno u: „poštanski pretinac 68“. A to nije adresa sjedišta portala, kakva se u pravilu traži.

Foto: screenshot

Poštanski pretinac 68 u Tuzli inače glasi na Samostan Kraljice sv. Krunice časnih sestara kćeri Božje ljubavi u Tuzli. Kakve sad veze imaju časne s modernističkim portalom?

I dalje je neznano tko je nakladnik toga portala, odnosno što je „fratellanza.net", za koju je na dnu stranice naznačeno da je nositelj autorskih prava, gdje je ona registrirana i što to jest: poduzeće, ustanova, udruga, obrt ili umjetničko ime?

Facebook Riječke nadbiskupije redovito prenosi objave ove publikacije neznanog nakladnika i time čini ozbiljnu štetu ugledu i vjerodostojnosti Crkve. Teško je promovirati moral, pravo, etiku, zakonitost, pravdu i sinodalnost – a podržavati neregistrirani divlji portal koji se u zemljama izvan Europske unije skriva od civiliziranih normi pristojnog poslovnog, medijskog i na koncu crkvenog ponašanja.

„Mjesto susreta i dijaloga", ali samo za modernistički osviještene i poćudne

Hrvatski modernisti su tako, poput Zdravka Mamića na svom području, zaštitu potražili u Bosni i Hercegovini. U susjednoj nam zemlji ne postoji zakon o medijima, pa ni mogućnost sudske zaštite od uskrate objave ispravka i odgovora.

Postojala je teorijska mogućnost, u koju je zbog iskustva teško bilo povjerovati, da će teolozi koji svoju stranicu nazivaju „mjestom susreta i dijaloga" možda i stupiti u dijalog.

Ovim su modernističkim protagonistima usta tako često puna pojmova kao što su pristupačnost, uključivost, sinodalnost i istinoljubivost.

I možda bi zaista mogli smoći hrabrosti i zbog ljubavi prema traženju istine uključiti u to traženje sagledavanje argumenata koje nude njihovi neistomišljenici, a sve u duhu sinodalnosti i pluralizma mišljenja koji mogu pomoći da Crkva u zajedništvu različitosti raste u spoznaji.

Ipak, pokazalo se da je ta različitost rezervirana samo za one koji različito od naravnog zakona i Svetoga pisma gledaju na spolni moral. Teološke rasprave o procjenjivanju valjanosti novog prijevoda Biblije ne spadaju u tu kategoriju. Tu mjesta za dijalog i različitosti kod naših modernista iz Fratellanze i njihovih podržavatelja nema.

O spremnosti na dijalog najbolje svjedoče pisma koja su razmjenjivali vlč. Branko Jurić, urednik Fratellanze, i Petar Marija Radelj, autor knjige i gost na tribini „Susreti s Biblijom Hrvatskoga biblijskoga društva" dok je pokušavao ostvariti svoje pravo na objavljivanje ispravka i odgovora na netočne teze iz Medvedova teksta.

Objavljujemo u cijelosti ispravak i odgovor koji je naš suradnik, inače teolog i arhivist Petar Marija Radelj 16. lipnja 2026. dostavio glavnomu uredniku portala Fratellanza, a kojeg je on odbio objaviti kao i korespondenciju između Radelja i glavnog urednika Fratellanze nakon što je istjeran na čistac.

Podnaslove u ispravku i odgovoru dodala je redakcija.

Radeljev ispravak i odgovor Marku Medvedu

Članak Marka Medveda „Ispravno shvaćena tradicija nije gledanje u prošlost" sadrzava niz opcenitosti pa kao čitatelj više puta nisam mogao razaznati na koga ili na što misli. A od konkretnosti koje navodi, ispravljam neke činjenično netočne.

Elvis

Već je istaknuto kako u Zagrebu 9.6.2026. za svećenika nije zaređen Elvis, nego don Elvir Tabaković, član Kongregacije misionara svetoga Križa.

Obred svećeničkoga ređenja

On je zaređen prema *Pontifikalu* Ivana XXIII., sazivača Drugoga vatikanskoga sabora, a ne prema „predkoncilskom obredu".

Katolička Crkva broji 21 opći sabor, a isto toliko i obreda: ambrozijski, anglikanske uporabe, armenski, benediktinski, bizantski, braški, cistercitski, dominikanski, geeški, istočnosirijski, kartuzijanski, koptski, majanski, malankarski, maronitski, mozarapski, rimski pavlovski, rimski tradicijski, siromalabarski, zairski i zapadnosirijski. Stoga opisnica „predkoncilski" pripada razgovornomu jeziku, ali ne i jasnomu nazivlju pojmova.

„koncilski biskup"

Što Medvedu znači sintagma „koncilski biskup"? Sudionici općega crkvenoga sabora uvriježeno se zovu „koncilski otci", a ne „biskupi".

Ili je na djelu zamjena teza pa „koncilski biskup" nema veze sa sudjelovanjem na Saboru, nego s odbacivanjem kontinuiteta i Predaje, a provođenjem tzv. „duha" koncila", bez obzira na to što piše u spisima bilo kojega koncila?

Sodoma i sodomstvo

Sodoma, razorena zbog protunaravna grijeha istospolna općenja (homoseksualnosti), dala je naziv sodomstvu kao praksi jednospolstva (*Post* 18,20; 19,13; *Rim* 1,27), muškoložništva (*1 Kor* 6,9; *1 Tim* 1,10) ili pederastije. Pojam od Justinijana postoji i u pravu. Poraba pojma sastavni je dio biblijske kulture i kršćanskoga govora.

Sodomstvo (lat. *sodomia*) u katoličkoj se moralci i dalje smatra smrtnim i jednim od u Nebo vapijućih grijeha (*KKC* 1867). Papa Franjo nije revidirao tu točku *Katekizma*. Pojam nije napušten.

Etiketira li me se da sam „na pozicijama predkoncilske teologije i predkoncilske liturgije" zato što sam prije tri godine upozorio da seksualno ponašanje klerika s odraslima nije primjereno obuzdano u modernom kanonskom pravu?

„predkoncilski obred"

Autor proturječi povijesnim činjenicama i rabi kronološki netočno nazivlje kao *predkoncilski obred*. Ako je Drugi vatikanski otvoren 11.10.1962., a na nj se misli kad se kaže *Koncil*, pridjev *prijekoncilski* morao bi se odnositi na razdoblje do toga, a ne i nakon.

Po kojem je obredu Latinska Crkva slavila Euharistiju 7 godina i 2 mjeseca, od početka toga sabora do stupanja na snagu konstitucije *Missale Romanum*?

Jesu li *Red Mise* i *Misal* Pavla VI. iz 1965. *prijesaborski* ili *poslijesaborski*?

Jednostavno: *stari* obred Mise ne može biti *prijekoncilski*, nego do prije 1970. ili *doposlijekoncilski*. Novi obred nije koncilski, nego poslijekoncilski.

A teret mu je činjenica da ga je osmislio Annibale Bugnini i da se samovoljnim postupanjem oteo kontroli, pa se govori o bogoslužnim zloporabama.

Mahanje parolom, umišljajem ili duhom „Koncila“

Pojam „koncilski“ postao je bjanko-pokriće za mnoge stvari koje Drugi vatikanski nije odredio ili za suprotno od onoga što je odredio. O tom bi bilo mudrije razgovarati, nego obezvrjeđivati pretpostavljene neistomišljenike.

Povjerenstvo *Ecclesia Dei* poticalo je dijalog od 1988., a ne tek od 2009.

Autor piše: „Nakon toga je 2009. uslijedilo... rad na dijalogu koji je od toga trenutka poticala komisija Ecclesia Dei.“ Kako „od“ 2009., kada je Papinsko povjerenstvo *Ecclesia Dei* osnovano 21 godinu prije, 1988.?

Adresati motuproprija *Summorum Pontificum*

Motuproprij Benedikta XVI. *Summorum Pontificum* iz 2007. nije upućen „lefebvrovcima“ nego cijeloj Latinskoj Crkvi. Joseph Ratzinger, sudionik Drugoga vatikanskoga, tada papa, u popratnom je pismu istaknuo: „Ono što je prijašnjim naraštajima bilo sveto, to i ostaje i za nas sveto i veliko, te se ne može najednom potpuno zabraniti ili čak proglasiti štetnim.“

„tridentski obred“

Tridentski sabor nije izmislio nikakav obred. Netočno je *Rimski misal* Pija V. nazivati „tridentskim obredom“, jer dovoljno je uzeti *Hrvojev misal* (1404.), *Misal po zakonu Rimskoga dvora* (1495.), *Misal hruacki* Šimuna Kožićića Benje (1531.) ili *Misal po običaju Rimskoga dvora* Ivana Drkoličića (Vatikan, 2003.) da se vidi kako taj sabor uopće nije promijenio Red Mise, nego da je on isti kakav je bio i prije.

O tribini „Susreti s Biblijom Hrvatskoga biblijskoga društva“

Tribina „Susreti s Biblijom Hrvatskoga biblijskoga društva“ održana je na Trsatu 27. svibnja 2026. O njoj su izvijestili IKA, novine Novi list, Hrvatski tjednik i Vijenac, portali Novoga lista, Matice hrvatske, Kršćanske

sadasnjosti i dijalog.hr, koji je objavio izlaganja sudionika tekstom 1, 2 i videom 1, 2, 3.

Portal Fratellanza nije smatrao potrebnim o tome izvijestiti, ali zašto onda naknadno dezinformira objedama o sudionicima te tribine?

„zloporaba uključivosti“?

Medved nas je optužio za „zloporabu uključivosti“ na toj tribini, ali nije naveo o komu je riječ.

Prema Medvedu, pozivanje na uključivu i sinodnu Crkvu nije ništa manje nego „zloporaba uključivosti“, zlostavljanje inkluzije ili zločin protiv inkluzivnosti. Čime smo ga počinili? Verbalnim deliktom?

Ne otkriva li time kako smatra da su te kategorije leno njega i njegovih istomišljenika?

Nastavlja se izbjegavanje dijaloga o novom prijevodu Biblije

Što se tiče sinodnosti, na trsatskoj sam tribini rekao kako odnos prema *Bibliji* Hrvatskoga biblijskoga društva postaje lakmusov papir, pouzdan pokazatelj istinskoga stanja stvari u katoličkoj zajednici hrvatskoga govornoga područja.

Fratellanzin izvjestitelj o tribini

Marko Medved bio je osobno pozvan da dođe na tribinu na Trsatu. Nije došao.

Marko Medved. Foto: Facebook screenshot

Imao je prigodu pročitati pitanja postavljena na tribini, koja su prenijeli mediji (1, 2, 3). Nije smatrao potrebnim odgovoriti ni na jedno od njih.

Da je išta pročitao iz knjige „Susreti s Biblijom Hrvatskoga biblijskoga društva“ koju je primio, ne bi bio ustvrdio kako je spominjanje Jeronimove *Vulgate* „dokaz“ za stajališta prijesaborske teologije i bogoslužja.

„predkoncilska teologija“

Medved je sve govornike te tribine bez ikakve ograde optužio da „stoje na pozicijama predkoncilske teologije i predkoncilske liturgije“. Nikakve argumente za te difamacije nije pružio.

Lako se može provjeriti tko je o čemu govorio, pa i da sam se pozvao na saborskoga otca Drugoga vatikanskoga sabora Karola Wojtyłu koji je kao papa Ivan Pavao II., godine 1983. kodificirao slobodu izražavanja svih katolika kanonom 212. paragrafom 3. *Zakonika kanonskoga prava* te da je, sređujući kanonsko pravo kršćanskoga istoka, godine 1990. toj odredbi dao još istaknutije mjesto, pomaknuvši je naprijed, u prvo poglavlje (kanon 15. paragraf 3. *Zakonika kanona Istočnih Crkava*). Što je tu „prijekoncilsko“???

Tajno značenje pojmova koncilski i prijekoncilski

Ako pak Ivan Pavao II., sveti, Marku Medvedu jest „predkoncilski“ lik, s „predkoncilskom“ teologijom i liturgijom, onda „predkoncilski“ njemu ima neko značenje koje je nama drugima nepoznato.

Da bi to moglo biti tako, napućuju tvrdnje iz zadnjega odlomka u kojima se ističe niz stvari koje čitatelju omogućuju razumijevanje autorovih promišljanja.

Prvo, da „norme bogoslužja“ daju „skučenu perspektivu“!

Drugo, da „sigurnost za kršćanina ne dolazi iz ‘nepromijenjivosti’ [sic!] nauka“. Time Marko Medved otkriva kako je on aktivist diktature relativizma, jer jasno podupire stajalište o promjenjivosti nauke (doktrine), ne isključujući, *per se*, ni jednu dogmu katoličke vjere.

Treće, da su „predkoncilski kršćani“ (koji god to bili) nostalgičari, nevjernici i heretici, koji su upali u nevjeru i herezu „pred strahom i nesigurnošću suvremenih izazova“. Je li to inkvizicija na djelu? Ili izljev dijalogičnosti, sinodnoga duha, zajedničkoga hoda, razlučivanja i uključivosti?

Četvrto, da danas postoji „koncilska“ i „sinodna“ (on je zove „sinodalna“) Crkva. Ako sâm kaže da je *lex orandi, lex credendi* (kako je ono što mole kršćanima pravilo vjerovanja), ako priznaje da ni papa Franjo nije promijenio *Nicejsko-carigradsko vjerovanje*, zašto Marko Medved želi dijeliti Crkvu na koncilsku i ona koja to nije, na sinodnu i onu koja to nije? Dok prešućivanjem u najmanju ruku zatajuje, ako ne i odbacuje „jednu svetu katoličku i apostolsku Crkvu“?
U Zagrebu 16. lipnja 2026.

Petar Marija Radelj

Korespondencija Petra Marije Radelja i vlč. Branka Jurića od 16. do 25.6.2026.

1. e-pismo

Šalje: **Petar Radelj**
Poslano: utorak 16. lipnja 2026. u 12.43
Predmet: Zahtjev za objavu ispravka i odgovora prof. dr. Marku Medvedu
Prima: info @ fratellanza.net

Poštovani gospodine glavni uredniče ili poštovana gospođo glavna urednice portala Fratellanza i Facebook-stranice Fratellanza,

ispricavam se sto vas ne znam osloviti preciznije, ali podatak o osobi glavnoga urednika, pa ni nakladnika vasega medija nisam mogao naći u Vašoj elektroničkoj publikaciji. Na Vašim mrežnim stranicama nisam mogao naći ni e-adresu za kontakt, ali sam je našao na stranici Facebooka fratellanza.net.

Pišem Vam u povodu objave članka Marka Medveda, „Ispravno shvaćena tradicija nije gledanje u prošlost, već pogled prema naprijed“ na portalu Fratellanza 13. lipnja 2026. i na istoimenoj Facebook-stranici istoga dana.

Budući da je autor u tom tekstu iznio više netočnih podataka i neosnovanih kvalifikacija, na temelju čl. 56. st. 1. u vezi s čl. 40. st. 1. i 4. *Zakona o medijima* (Narodne novine, br. 59/04, 84/11, 81/13, 114/22 i 27/26) molim da objavite priloženi ispravak i odgovor.

Ljubazno bih molio da postupite u skladu s čl. 41. st. 1. i 3. *Zakona o medijima*, te objavite priloženi ispravak i odgovor, bez izmjena, sa svim poveznicama koje su dodane u tekst, određujući pravičan naslov i dodajući u ispravljene članke poveznicu na ispravak i odgovor, i na portalu i na Facebooku.

S poštovanjem,
Petar Marija Radelj

2. e-pismo

Šalje: **Petar Radelj**
Poslano: srijeda 17. lipnja 2026. u 12.50
Predmet: Zahtjev Fratellanzi za objavu ispravka i odgovora prof. dr. Marku Medvedu
Prima: Branko Jurić

Velečasni gospodine Juriću,
oprostite ako sam pogriješio i ako nemate ništa s ovim.

Za slučaj da ipak stojite iza Fratellanze, bilo kao osnivač, urednik ili član uredništva, prosljeđujem Vam Zahtjev za objavu ispravka i odgovora prof. dr. Marku Medvedu s molbom da se po njem postupi.

U djelovanje i napise prof. Medveda do sada se nisam dirao niti se na njih osvrtao. Ne bih ni sada da posve neosnovano nije obezvrjeđivao trsatsku tribinu, sve njezine govornike i sudionike. Doista ne mogu dokučiti čime je bio potaknut obrušiti se na tribinu povodom izlaska moje knjige i problematike krajnje loše uređene Biblije Hrvatskoga biblijskoga društva.

Žao mi je ako suradnici Fratellanze ne vide u što se s načinom pisanja dr. Marka Medveda pretvara „mjesto susreta i dijaloga“.

S poštovanjem Vas pozdravljam iz Zagreba,

3. e-pismo

Šalje: **Branko Jurić**
Poslano: ponedjeljak 22. lipnja 2026. u 18.25
Predmet: Zahtjev Fratellanzi za objavu ispravka i odgovora prof. dr. Marku Medvedu
Prima: Petar Radelj

Poštovani gospodine Radelj,
zahvaljujem Vam na dostavljenom tekstu i ispričavam se što Vam nisam ranije odgovorio.

Vaš smo zahtjev razmotrili i spremni smo objaviti ispravak konkretnih i navodno netočnih podataka te Vaš odgovor na navode koji se odnose na trsatsku tribinu i njezine sudionike.

U izvornom ćemo članku svakako ispraviti pogrešno navedeno ime „Elvis Tabaković“ u „Elvir Tabaković“ te uz članak staviti uredničku napomenu o učinjenom ispravku.

Međutim, tekst koji ste dostavili u sadašnjem obliku sadržajno i opsegom prelazi granice ispravka i odgovora kako ih uređuje zakon. Svrha ispravka jest ispravljanje ili bitno dopunjavanje netočnih i nepotpunih navoda, dok se u odgovoru sporni činjenični navodi poriču ili nadopunjuju kratkim navodima pogodnima za dokazivanje.

U Vašem se tekstu, uz konkretne ispravke i argumente, nalaze i nove osobne kvalifikacije te tvrdnje koje nisu ispravak podataka objavljenih u Medvedovu članku. To se osobito odnosi na formulacije:
– „Marko Medved otkriva kako je on aktivist diktature relativizma“;
– da podupire promjenjivost nauka „ne isključujući, per se, ni jednu dogmu katoličke vjere“;
– „Je li to inkvizicija na djelu?“;
– da „u najmanju ruku zatajuje, ako ne i odbacuje ‘jednu svetu katoličku i apostolsku Crkvu’“.

Takve rečenice nisu ispravci konkretnih netočnih podataka, nego nove i vrlo teške prosudbe o autorovoj pravovjernosti, vjeri i crkvenom identitetu.

Isto vrijedi i za dijelove u kojima se uvode tvrdnje o:
– „pojavama pedofilije i homoseksualizma u Riječkoj Crkvi“;
– navodnom traženju Borisa Becka da se tribina otkaže;
– privatnoj korespodenciji Medveda;
– postupanju Matice hrvatske i drugih trećih osoba;
– zaključku: „Jasno je tko je za dijalog, a tko protiv njega.“

Ti navodi, kao i brojne internetske poveznice, nisu predmet Medvedova članka, odnose se i na osobe koje u njemu nisu sudjelovale te bi njihovim objavljivanjem bila otvorena potpuno nova pitanja koja nisu potrebna za

ostvarivanje Vašega prava na ispravak i odgovor.

Postoji i problem opsega. Izvorni Medvedov članak, bez naslova, ima približno 7.050 znakova s razmacima, dok Vaš dostavljeni tekst ima približno 12.900 znakova. Budući da ispravak ne smije biti nerazmjerno dulji od informacije na koju se odnosi, a odgovor treba biti usporedive duljine, molimo Vas da korigiranu verziju ograničite na najviše 7.000 znakova s razmacima, bez naslova.

Molimo, dakle, samo da uklonite navedene osobne kvalifikacije, tvrdnje o pravovjernosti autora i navode o trećim osobama koji nisu predmet izvornoga članka te da tekst skratite na navedeni opseg.

Kada nam dostavite korigiranu verziju, ponovno ćemo je pregledati radi objave.

S poštovanjem,
Branko Jurić

4. e-pismo

Šalje: **Petar Radelj**
Poslano: ponedjeljak 22. lipnja 2026. u 22.51
Predmet: Zahtjev Fratellanzi za objavu ispravka i odgovora prof. dr. Marku Medvedu
Prima: Branko Jurić

Velečasni gospodine Juriću,
hvala Vam na javljanju i spremnosti da objavite demanti i odgovor.

Skratio sam tekst prema Vašem zahtjevu na 6912 znakova s bjelinama i ispustio sve što ste tražili.

Nisam razumio navod o „privatnoj korespodenciji Medveda“ iz Vašega pisma, ni otkuda pomisao da bih ja imao pristup njoj?

S poštovanjem,
Petar Marija Radelj

5. e-pismo

Šalje: **Branko Jurić**
Poslano: utorak 23. lipnja 2026. u 22.12
Predmet: Zahtjev Fratellanzi za objavu ispravka i odgovora prof. dr. Marku Medvedu
Prima: Petar Radelj

Poštovani gospodine Radelj,

zahvaljujem Vam na dostavljenoj dorađenoj verziji. Tekst je sada opsegom usklađen s granicom koju smo naveli te je znatno usredotočeniji na predmetni članak.

Prije objave molio bih još nekoliko manjih korekcija.

Molim Vas da izostavite rečenicu: „Već je istaknuto kako u Zagrebu 9.6.2026. za svećenika nije zaređen Elvis, nego don Elvir Tabaković, član Kongregacije misionara svetoga Križa.“ Jer smatram da je to suvišno, budući da je taj lapsus calami već ispravljen uz dodanu napomenu, kao što sam Vam napisao u prošlom mailu.

Također da izostavite rečenicu: „Etiketira li me se da sam ‘na pozicijama predkoncilske teologije i predkoncilske liturgije’ zato što sam prije tri godine upozorio da seksualno ponašanje klerika s odraslima nije primjereno obuzdano u modernom kanonskom pravu?“ Ta tema nije predmet Medvedova članka i nije potrebna za odgovor na njegove navode o tribini.

Molim Vas također da odlomak: „O njoj su izvijestili IKA, novine Novi list, Hrvatski list i Vijenac, portali Novoga lista, Matice hrvatske, Kršćanske sadašnjosti i dijalog.hr, koji je objavio izlaganja sudionika tekstom 1, 2 i videom 1, 2, 3. Portal Fratellanza nije smatrao potrebnim o tome izvijestiti, ali zašto onda naknadno dezinformira objedama o sudionicima te tribine?“ skratite i preoblikujete.
Nabrajanje svih medija te unošenje većega broja poveznica na tekstualne i videosadržaje nije potrebno za ispravak ili odgovor na navode iz Medvedova članka, nego tekstu daje obilježje dodatne promocije i drugih objava.

Dovoljna bi bila, primjerice, sljedeća formulacija: „Tribina je bila javna i o njoj su izvijestili različiti mediji, a izlaganja sudionika javno su dostupna. Medved je naknadno iznio ocjene o njezinim sudionicima koje smatram netočnima i neargumentiranima.“

Nadalje, molim da preoblikujete tvrdnju: „Katolička Crkva broji 21 opći sabor, a isto toliko i obreda.“ Naime, broj općih sabora i broj liturgijskih obreda nisu međusobno povezane kategorije.

Katekizam Katoličke Crkve u broju 1203, u službenom izdanju objavljenom na mrežnoj stranici Svete Stolice, kao liturgijske tradicije ili obrede koji su u uporabi u Crkvi navodi latinski – ponajprije rimski, ali i obrede pojedinih mjesnih Crkava i redovničkih zajednica – te bizantski, aleksandrijski ili koptski, sirijski, armenski, maronitski i kaldejski obred.

Službeni crkveni izvori, dakle, ne potvrđuju tvrdnju da broj obreda odgovara broju općih sabora. Osim toga, Vaš popis objedinjuje različite kategorije: velike liturgijske tradicije, mjesne obrede, obrede redovničkih zajednica i posebne uporabe ili prilagodbe rimskoga obreda.

Stoga Vas molim da tvrdnju o točno 21 obredu i njihovim nazivima potkrijepite odgovarajućim službenim crkvenim izvorom ili da je zamijenite općenitijom i nespornom formulacijom, primjerice: „Katolička Crkva poznaje

vise liturgijskih tradicija i obreda, koji svjedoče o raznolikosti njezine liturgijske baštine."

Molim također da rečenicu: „A teret mu je činjenica da ga je osmislio Annibale Bugnini i da se samovoljnim postupanjem oteo kontroli, pa se govori o bogoslužnim zloporabama" izostavite ili preoblikujete i potkrijepite izvorom, jer je riječ o širokoj povijesnoj prosudbi koja nije neophodna za ispravak navoda iz predmetnoga članka.

Nakon tih manjih korekcija tekst smo spremni objaviti, a uz izvorni članak bit će dodana poveznica na Vaš ispravak. Hvala na strpljivosti.

S poštovanjem,
Branko Jurić

6. e-pismo

Šalje: **Petar Radelj**
Poslano: srijeda 24. lipnja 2026. u 11.56
Predmet: Zahtjev Fratellanzi za objavu ispravka i odgovora prof. dr. Marku Medvedu
Prima: Branko Jurić

Velečasni gospodine Juriću,
drago mi je da Vam je tekst čiji ste primitak potvrdili opsegom usklađen s granicom koju ste u svojem zahtjevu za skraćivanjem i ispuštanjem bili postavili. Time sam u dobroj vjeri bio udovoljio svim Vašim zahtjevima koje ste bili naveli, skratio tekst i izostavio sve što ste bili tražili. Stoga, uz najbolju volju, moram utvrditi kako za dodatnu količinu ispuštanja i preformuliranja koju ste zatražili 23. lipnja 2026. u 22.12 ne postoji uporište ni u zakonu ni u dobrim običajima.

Zahtjev za ispravak tvrdnje o Elvisu Tabakoviću podnio sam 16. lipnja 2026. Uredništvo je u povodu toga moga zahtjeva 22. lipnja 2026. ispravilo netočno navođenje imena vlč. Evira Tabakovića; autor nije. (Sastav uredništva Fratellanze nije javno dostupan i ne znam da bi dr. Medved bio njegov član.) A iz Zakona o medijima, koji je na snazi u Hrvatskoj, čl. 40. st. 6. jasno proizlazi kako sam zahtjev za ispravak toga podatka podnio pravodobno te da Vašim ispravkom od 22.6. moj demanti od 16.6. nije postao nedopušten, irelevantan ni bespredmetan.

Predmet Medvedova članka jest etiketiranje mene i drugih sudionika tribine da smo 'na pozicijama predkoncilske teologije i predkoncilske liturgije'. Uz to je napao i porabu pojma sodomstva. Ja sam prije tri godine javno upozorio da seksualno ponašanje klerika s odraslima nije primjereno obuzdano u modernom kanonskom pravu i sada postavio pitanje: Je li to uzrok tomu etiketiranju? Dakle, ta je tema itekako predmet Medvedova članka i ključna je za razjašnjenje nesporazuma. Slijedom toga, kao urednik nemate pravo tražiti da to izostavim u svojem ispravku i odgovoru.

Činjenica jest da je u medijima dostupno 13 izvješća o tribini na Trsatu, da Fratellanza, što je njezino pravo, nije izvijestila o toj tribini, te da je Marko Medved neosnovano napao, i to bez ikakve ograde, sve sudionike te tribine.

Da je uredništvo ili urednik pogledalo tekst prof. dr. Medveda prije objave barem s dijelom pomnosti kojom je to učinilo s mojim tekstom, nikada ne bismo bili došli do moje reakcije.

Doista nema potrebe da netko drugi umjesto mene piše moj demanti i predlaže mi formulacije kako ga preoblikovano glase.

Broj općih crkvenih sabora slučajno se poklopio s brojem obreda koje sam poimenično naveo abecednim redom. Pravo je Vas ili Vašega autora da nastavite polemiku navođenjem KKC-a 1203, razlikovanjem liturgijskih predaja (o kojima nisam pisao) i obreda. Traženjem da ispustim svoj jasni i precizni argument o pogrješnosti porabe pojma „predkoncilski obred“ ne pokazujete nepristranost u ovoj raspravi i stavljate se u ulogu redaktora teksta na koju kao glavni urednik nemate pravo pri objavi ispravka i odgovora.

Zahtjev za nespominjanjem Annibalea Bugninija i bogoslužnih zloporaba pavlovskoga rimskoga obreda također izlazi izvan okvira onoga što urednik ima pravo zahtijevati prije objave ispravka i odgovora.

Zbog svega navedenoga najljubaznije ponovo molim da objavite skraćeni ispravak i odgovor kako ste ga zaprimili.

S poštovanjem,
Petar Marija Radelj

7. e-pismo

Šalje: **Branko Jurić**
Poslano: četvrtak 25. lipnja 2026. u 17.45
Predmet: Zahtjev Fratellanzi za objavu ispravka i odgovora prof. dr. Marku Medvedu
Prima: Petar Radelj

Poštovani gospodine Radelj,
zahvaljujem Vam na odgovoru i na trudu koji ste uložili u skraćivanje teksta.

Fratellanza je neformalna i nekomercijalna mrežna platforma za susret i dijalog. Stoga sam Vaš zahtjev razmotrio ozbiljno i u dobroj vjeri. Netočno navedeno ime Elvira Tabakovića ispravljeno je u izvornom članku uz javno objavljenu uredničku napomenu, a bio sam spreman objaviti i sažet ispravak konkretnih netočnosti te sažet odgovor na navode koji se neposredno odnose na sudionike tribine.

Međutim, dostavljeni tekst i nakon skraćivanja u znatnom dijelu ostaje zasebna teološko-liturgijska polemika: otvara dodatne teme, donosi šire povijesne i vrijednosne prosudbe te niz retoričkih pitanja koja nadilaze ispravak konkretnih podataka i neposredan odgovor na objavljene navode.

Ne osporavam Vam pravo na vlastiti tekst i na iznošenje vlastitih stajališta. Međutim, dostavljeni tekst, kao cjelinu, ne prihvaćam objaviti u kategoriji ispravka i odgovora jer svojim pretežitim dijelom nadilazi njihovu svrhu i predstavlja samostalan polemički prilog.

Budući da niste prihvatili dodatno sadržajno ograničenje koje sam obrazloženo zatražio, a bez Vaše suglasnosti ne želim intervenirati u Vaš tekst, donio sam konačnu uredničku odluku da dostavljenu verziju ne objavim.

Time smatram postupanje po ovom zahtjevu zaključenim.

S poštovanjem,
Branko Jurić

Bogu je sve moguće

I za kraj valja istaknuti da ova polemika ima cilj pronalaženja istine i kad je dijalog s druge strane odbačen. Ali, ako je odbačen dijalog, ljude ni u kojem slučaju ne smijemo odbacivati. Slučaj obraćenja svetog Pavla uči nas da je Gospodinu sve moguće pa tako i omekšati srca i najtvrdokornijih farizeja.

Teolozi koji dolaze iz našeg nacionalnog korpusa, a zalažu se za promjenu Crkvenog nauka isto su tako Božja djeca kao i teolozi koji se zalažu za očuvanje čistoće pologa vjere. Molitva svetog Stjepana i polaganje Ananijinih ruku i njih mogu učiniti nepokolebljivim pronositeljima Istine. Zato je molitva za zalutale ovce presudan čin u cilju vječnog spasenja svih uključenih aktera, ali i vjernika do kojih posredstvom medija dopiru njihove riječi.

“Gospodine, ne uzmi im ovo za grijeh!” (Dj 7,60)

Podržavaš neovisno novinarstvo? Ako cijeniš naš rad i držiš da su ovaj i drugi naši tekstovi korisni za tebe i hrvatsko društvo u cjelini doniraj: